

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (tizedik tanács)

2021. március 3.*

„Előzetes döntéshozatal – 2008/118/EK irányelv – A jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezések – Az 1. cikk (2) bekezdése – A jövedéki termékekre kivetett egyéb közvetett adók – 2009/28/EK irányelv – A megújuló energiaforrásból előállított energia felhasználásának a támogatása – Az 1. cikk, a 3. cikk (1) és (2) bekezdése, valamint (3) bekezdésének a 2. cikk k) pontjával összefüggésben értelmezett a) pontja – 2009/72/EK irányelv – A villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályok – A villamosenergia-termelés értékére kivetett adó – Az adó jellege és szerkezete – A megújuló energiaforrásból előállított villamos energiára és a nem megújuló energiaforrásból előállított villamos energiára azonos módon kivetett adó”

A C-220/19. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (a valenciai autonóm közösség felsőbbbírósága, Spanyolország) a Bírósághoz 2019. március 11-én érkezett, 2019. február 22-i határozatával terjesztett elő

a **Promociones Oliva Park SL**

és

a **Tribunal Económico Administrativo Regional (TEAR) de la Comunidad Valenciana**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (tizedik tanács),

tagjai: M. Ilešič tanácselnök, C. Lycourgos és I. Jarukaitis (előadó) bírák,

főtanácsnok: E. Tanchev,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Promociones Oliva Park SL képviselőjében J. Terrón Díaz és S. J. Llopis Nadal abogados,
- a spanyol kormány képviselőjében kezdetben: A. Rubio González, később: S. Centeno Huerta, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: spanyol.

– az Európai Bizottság képviselőjében A. Armenia, O. Beynet és P. Arenas, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezésekről és a 92/12/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. december 16-i 2008/118/EK tanácsi irányelv (HL 2009. L 9., 12. o.) 1. cikke (2) bekezdésének, a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról [helyesen: a megújuló energiaforrásból előállított energia felhasználásának támogatásáról], valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. április 23-i 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009. L 140., 16. o.) 1. cikkének, 2. cikke k) pontjának, 3. cikke (1) és (2) bekezdésének, valamint (3) bekezdése a) pontjának és a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/54/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009. L 211., 55. o.; helyesbítés: HL 2015. L 167., 94. o.) 32–34. cikkének az értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a Promociones Oliva Park SL (a továbbiakban: Oliva Park) és a Tribunal Económico Administrativo Regional de la Comunidad Valenciana (a valenciai autonóm közösség regionális közigazgatási bírósága, Spanyolország; a továbbiakban: TEAR) között a villamosenergia-termelés értékére kivetett adóra (a továbbiakban: IVPEE) vonatkozó fordított adózás 2013–2016. évek tekintetében történő helyesbítése iránti kérelem elutasítása tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 2008/118 irányelv

- 3 A 2008/118 irányelv 1. cikke a következőket írja elő:

„(1) Ezen irányelv általános rendelkezéseket állapít meg a jövedéki adóra vonatkozóan, amely közvetlen vagy közvetett módon az alábbi termékek (a továbbiakban: jövedéki termékek) fogyasztását terheli:

- a) az [energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló, 2003. október 27-i] 2003/96/EK [tanácsi] irányelv [(HL 2003. L 283., 51. o.; magyar nyelvű kiadás 9. fejezet, 1. kötet, 405. o.; helyesbítés: HL 2017. L 5., 23. o.)] hatálya alá tartozó energiatermékek és villamos energia;

[...]

(2) A jövedéki termékekre a tagállamok speciális célú egyéb közvetett adókat is kivethetnek, amennyiben azok megfelelnek a jövedéki adó és a hozzáadottérték-adó esetében alkalmazandó, az adóalap meghatározására, az adó kiszámítására, kivetésére és ellenőrzésére vonatkozó [uniós] adószabályoknak, nem értve ide a mentességekre vonatkozó rendelkezéseket.

[...]

A 2009/28 irányelv

- 4 A 2009/28 irányelv „Hatály” című 1. cikke értelmében:

„Ez az irányelv közös keretet hoz létre a megújuló energiaforrásokból előállított energia támogatására. Kötelező nemzeti célkitűzéseket állapít meg a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a teljes bruttó energiafogyasztásban képviselt összarányára és a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a közlekedésben felhasznált részarányára vonatkozóan. [...]

- 5 Ezen irányelvnek a „Fogalommeghatározások” című 2. cikke második bekezdésének k) pontja a „támogatási rendszer” fogalmát úgy határozza meg, mint a „tagállam vagy tagállamok egy csoportja által alkalmazott olyan eszköz, rendszer vagy mechanizmus, amely a megújuló energiaforrásokból előállított energia felhasználására ösztönöz ezen energia költségének csökkentésével, az eladási ár emelésével, vagy a megújuló energiaforrásokból előállított energia megvásárolt mennyiségének – a megújuló energiával kapcsolatos kötelezettség bevezetése révén vagy egyéb módon való – növelésével. Magában foglalja a beruházási támogatásokat, az adómentességet vagy adókedvezményeket, az adó-visszatérítést, a megújuló energiával kapcsolatos kötelezettséghez kapcsolódó – többek között zöld bizonyítványokat alkalmazó – támogatási rendszereket, valamint a közvetlen ártámogatás rendszerét, beleértve a betáplálási tarifát és a támogatások kifizetését, de nem korlátozódik az említettekre”.
- 6 Az említett irányelvnek „A megújuló energiaforrásokból előállított energia felhasználására vonatkozó összesített kötelező nemzeti célértékek és intézkedések” című 3. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a végső fogyasztásban betöltött, az 5–11. cikknek megfelelően számított részaránya 2020-ban legalább a nemzeti átfogó célkitűzésükben erre az évre az I. melléklet A. részében szereplő táblázat harmadik oszlopa szerint megállapított részarány. [...]

(2) A tagállamok intézkedéseket vezetnek be, amelyek célja annak biztosítása, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított energia részaránya [helyesen: A tagállamok olyan intézkedéseket vezetnek be, amelyekkel hatékonyan biztosítható, hogy az általuk a megújuló energiaforrásokból előállított energia részaránya] egyenlő vagy meghaladja az I. melléklet B. részében szereplő ütemterv-előirányzatban feltüntetett részarányt.

(3) A tagállamok az e cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott célkitűzések elérése érdekében – többek között – az alábbi intézkedéseket alkalmazhatják:

a) támogatási rendszerek;

[...]

A 2009/72 irányelv

- 7 A 2009/72 irányelv „Tárgy és hatály” című 1. cikke a következőket írja elő:

„Ez az irányelv közös szabályokat állapít meg a villamos energia termelésére, átvitelére, elosztására, a villamosenergia-ellátásra, valamint a fogyasztóvédelmi szabályokra vonatkozóan, annak érdekében, hogy a[z Európai Unió] belül fejlessze és integrálja a versenyképes villamosenergia-piacokat. Ez az irányelv meghatározza a villamosenergia-ágazat szervezetével és működésével, a szabad piaci hozzáféréssel, a versenytárgyalási eljárásoknál alkalmazandó feltételekkel és eljárásokkal, valamint az engedélyek kiadásával és a rendszerek működésével összefüggő szabályokat. [...]

- 8 A 2009/72 irányelvnek „A rendszerhez való hozzáférés szervezése” című VIII. fejezetében szereplő 32–34. cikke e hozzáférés részletes szabályait tartalmazza.
- 9 Ezen irányelv „Harmadik fél hozzáférése” című 32. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a tagállamok biztosítják a harmadik felek villamosenergia-átviteli és -elosztórendszerhez való hozzáférése rendszerének a létrehozását, amely rendszert objektív módon, a rendszerhasználók közötti megkülönböztetés nélkül kell alkalmazni.
- 10 Az említett irányelvnek a „Piacnyitás és viszonyosság” című 33. cikke a villamosenergia-piac megnyitására és a viszonyosságra vonatkozik, ugyanezen irányelv „Közvetlen vezetékek” című 34. cikke pedig az érintett tagállam területén székhellyel rendelkező valamennyi villamosenergia-termelőnek és villamosenergia-ellátónak, valamint az érintett tagállam területén található feljogosított fogyasztónak a közvetlen vezetékekhez való hozzáférését biztosító intézkedésekre vonatkozik.

A spanyol jog

- 11 A 2012. december 27-i Ley 15/2012 de medidas fiscales para la sostenibilidad energética (az energetikai fenntarthatóságra irányuló adójogi intézkedésekről szóló 15/2012. sz. törvény; a BOE 2012. december 28-i 312. száma, 88081. o.) preambuluma szerint:

„I. E törvény célja, hogy az adórendszerünket a hatékonyabb és környezetbarátabb felhasználás, valamint a fenntartható fejlődés követelményéhez igazítsa [...].

[...]

Ez a törvény elsősorban az alkotmány 45. cikkén alapul [...]. Következésképpen a jelenlegi adóreform egyik tengelyét a villamosenergia-termelésből eredő környezetvédelmi költségek beépítése képezi [...]. Ezáltal a jelen törvény az energiahatékonyság szintjének növelését ösztönzi, ugyanakkor fokozza a természeti erőforrásokkal való gazdálkodás hatékonyságát és a fenntartható fejlődés új modelljét gazdasági, szociális, valamint környezetvédelmi szempontból is tovább erősíti.

[...]

E célból a jelen törvény három új adót vezet be: az [IVPEE] [...]

II. Ebben az értelemben és szintén a költségvetési egyensúly előmozdítása érdekében a jelen törvény I. címe a villamosenergia-termelés értékére olyan közvetlen és tárgyi jellegű adót vezet be, amely a villamos energia spanyol villamosenergia-hálózatban való termelésére és az abba való betáplálására irányuló tevékenységeket terheli.

Ezen adó azon villamosenergia-termelők gazdasági teljesítőképességét terheli, akiknek a létesítményei egyrészt a villamosenergia-átviteli és -elosztó hálózatokba a célból véghezvitt jelentős beruházásokat tesznek szükségessé, hogy el lehessen vezetni az általuk e hálózatoknak szállított energiát, másrészt pedig önmagukban, vagy éppen e hálózatok fennállása és fejlesztése miatt kétségtelenül környezeti hatásokkal járnak, melynek során a villamosenergia-ellátás biztosításához szükséges jelentős költségeket idéznek elő. Az adó valamennyi villamosenergia-termelő létesítmény termelésére alkalmazandó.”

- 12 E törvény 1. cikke előírja:

„Az [IVPEE] közvetlen és tárgyi jellegű hozzájárulás, amely a villamos energiának a jelen törvény 4. cikkében említett valamennyi létesítményen keresztül való termelésére és villamosenergia-hálózatba való betáplálására (nettó energiatermelés) irányuló tevékenységeket terheli.”

13 Az említett törvénynek az IVPEE területi hatályára vonatkozó 2. cikke úgy rendelkezik, hogy ezen adót az egész spanyol területen alkalmazni kell.

14 A 15/2012. sz. törvény 4. cikkének (1) és (2) bekezdése az alábbiak szerint határozza meg az IVPEE adóztatandó tényállását:

„(1) Adóztatandó tényállás az 1997. november 27-i Ley 54/1997 del Sector Eléctrico [a villamosenergia-ágazatról szóló 54/1997. sz. törvény; a BOE 1997. november 28-i 285. száma, 35097. o.] IV. címében felsorolt létesítmények bármelyikében történő villamosenergia-termelés és villamosenergia-hálózatba való betáplálás, ideértve a félszigeten, a szigetek és a félszigeten kívüli területeken található villamosenergia-hálózatot is (nettó energiatermelés).

(2) Az e törvény értelmében vett nettó termelés a váltógenerátorok határain mért energiának felel meg, amelyből le kell vonni a villamosenergia-termeléshez szükséges járulékos fogyasztást és a hálózathoz való csatlakozás pontjáig keletkezett veszteségeket.”

15 A 15/2012. sz. törvény 5. cikke szerint:

„Az adót a 2003. december 17-i Ley 58/2003 General Tributaria [58/2003. sz. általános adótörvény; a BOE 2003. december 18-i 302. száma, 44987. o.] 35. cikkének (4) bekezdésében hivatkozott azon természetes vagy jogi személyeknek és szervezeteknek kell megfizetniük, akik vagy amelyek a 4. cikkben kifejtett tevékenységeket végzik.”

16 A 15/2012. sz. törvény 6. cikke a következőket írja elő:

„(1) Az adóalapot az adóalanyok által a villamosenergia-termelésért és a villamosenergia-hálózatba való betáplálásért (nettó energiatermelés) az adózási időszakban az egyes létesítmények tekintetében kapott teljes összeg képezi.

E célból a teljes összeg kiszámítása magában foglalja az [54/1997. sz. törvény] rendelkezéseiből következő valamennyi gazdasági szabályozásban az adott adózási időszakra vonatkozóan előírt díjat, továbbá a szigetek, valamint a félszigeten kívüli területeken folytatott, villamos energia termelésére és annak a villamosenergia-hálózatba való betáplálására irányuló tevékenységekre vonatkozó különös gazdasági szabályozásban előírt díjat.”

17 A 15/2012. sz. törvény 8. cikke értelmében az IVPEE adókulcsa 7%.

18 E törvény 10. cikke a következőket írja elő:

„(1) Az adóalanyok kötelesek fordított adózást alkalmazni, és az adó összegét az adófizetési kötelezettség keletkezésének a hónapját követő novemberben megfizetni [...]

(2) A következő év május, szeptember, november és február hónapok 1. és 20. között az adóztatandó tényállást megvalósító adóalanyoknak minden naptári évben három, hat, kilenc vagy tizenkét hónapos időszaknak megfelelő részletfizetést kell teljesíteniük [...]

(3) A részletfizetéseket az adózási időszak kezdetétől az előző bekezdésben említett három, hat, kilenc vagy tizenkét hónapos időszak végéig teljesített nettó villamosenergia-termelés értéke alapján kell kiszámítani a jelen törvény 8. cikkében előírt adókulcs alkalmazásával [...]

E tekintetben az adóalany által a villamosenergia-termelésért és a villamosenergia-hálózatba való betáplálásért (nettó energiatermelés) az adott időszakban az egyes létesítmények tekintetében kapott teljes összeg minősül termelési értéknek.

[...]

- 19 E törvény második kiegészítő rendelkezése a következőket írja elő:

„Az állami költségvetésről szóló törvény minden évben előírja, hogy a villamosenergia-hálózatnak az [54/1997. sz. törvény] 13. cikke szerinti költségeit a következő tényezők összességével megegyező összegből finanszírozzák:

- a) a jelen törvényben foglalt adók és díjak címén kapott becsült éves összegek;

[...]

- 20 A Bíróság által a Bíróság eljárási szabályzatának 101. cikke alapján a kérdést előterjesztő bírósághoz intézett felvilágosításkérésre adott válaszában ez utóbbi a 15/2012. sz. törvény 6. cikke alapján az IVPEE adóalapját képező, villamosenergia-termelési tevékenység díjazásával kapcsolatban jelezte, hogy e díjat kezdetben az 54/1997. sz. törvény 16. cikke szabályozta, amelyet részben módosított a 2013. július 12-i Real Decreto-ley 9/2013 por el que se adoptan medidas urgentes para garantizar la estabilidad financiera del sistema eléctrico (a villamosenergia-rendszer pénzügyi stabilitásának a biztosítását szolgáló sürgős intézkedésekről szóló 9/2013. sz. királyi rendelet; a BOE 2013. július 13-i 167. száma, 52106. o.), és hogy e törvény helyébe a 2013. december 26-i Ley 24/2013 del Sector Eléctrico (a villamosenergia-ágazatról szóló 24/2013. sz. törvény; a BOE 2013. december 27-i 310. száma, 105198. o.) lépett, amely 2013. december 28-án lépett hatályba.

- 21 A kérdést előterjesztő bíróság e válaszban pontosította, hogy a 24/2013. sz. törvény első átmeneti rendelkezésének (1) bekezdése szerint mindaddig, amíg e törvénynek az egyes rendelkezései végrehajtásához szükséges végrehajtási szabályait nem fogadták el, az 54/1997. sz. törvény megfelelő rendelkezései továbbra is alkalmazandók. Ennélfogva a 2013 és 2016 közötti éveket illetően a 15/2012. sz. törvény értelmében vett villamosenergia-termelési tevékenység díjazására vonatkozó szabályozás az 54/1997. sz. törvényből eredő szabályozás volt a végrehajtási szabályokat igénylő valamennyi olyan pont tekintetében, amelyekre vonatkozóan e szabályokat nem fogadták el e pénzügyi évek lejárta előtt. E tekintetben a jelen eljárásban részt vevő érintettek által a Bíróság által feltett kérdésekre adott válaszokból kitűnik, hogy e díjazásnak a 15/2012. sz. törvényben és az 54/1997. sz. törvényben előírt alkotóelemei lényegében azonosak.

- 22 A 24/2013. sz. törvény 14. cikkének (5)–(7) bekezdése értelmében:

„(5) A termelési tevékenység díjazása a következő elemekből áll:

- a) napi és napon belüli piacokon megvásárolt villamos energia. A napi piacon és a napon belüli árverési piacokon megvásárolt villamos energiát a villamos energia e piacokon fennálló kínálata és kereslete közötti egyensúlyból eredő, a létrehozott mechanizmusoknak köszönhetően kiszámított ár alapján kell díjazni.

A kétoldalú, fizikai vagy határidős piacokon megvásárolt villamos energiát az érintett piacokon véglegesen megkötött ügyletek ára alapján kell díjazni. A díjazás ezen elemének a meghatározása során figyelembe kell venni a hálózatokon keletkezett veszteséget, valamint az ajánlati rendszer rendes működésének megzavarásából eredő költségeket;

- b) olyan kiegyenlítő szolgáltatások, beleértve a kevésbé gyakori szolgáltatásokat és a rendszerkiegyenlítő szolgáltatásokat, amelyek a fogyasztók megfelelő ellátásának a biztosításához szükségesek;

[...]

- c) adott esetben a kapacitásmechanizmus szerinti díjazás [...]
- d) adott esetben a félszigeteken kívüli területek villamosenergia-hálózataiban történő villamosenergia-termelési tevékenységért fizetendő, a (6) bekezdésben említett kiegészítő díjazás;
- e) adott esetben a megújuló energiaforrásokból, a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésből és a maradékanyagokból származó villamos energia termeléséért fizetendő, a (7) bekezdésben említett külön díjazás.

(6) A kormány a félszigeten kívüli területek villamosenergia-rendszereiben megvalósított villamosenergia-termelés beruházási és működési költségei és az e termelési tevékenységből származó bevételek közötti különbség fedezésére további díjazási elemet is meghatározhat [...]

(7) Kivételes esetben a kormány különleges díjazási rendszert hozhat létre, amelynek célja a megújuló energiaforrásokból, a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésből és a maradékanyagokból származó termelés ösztönzése, amennyiben az európai uniós irányelvekben vagy más jogi rendelkezésekben előírt energia-célkitűzések elérésére vonatkozó kötelezettség áll fenn, vagy ha az ilyen rendszer bevezetése az energiaköltségek és a külső energiafüggőség csökkenéséhez vezethet.

[...]"

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 23 Az Oliva Park kérelmeket nyújtott be az Oficina Gestora de Impuestos Especiales de Valenciához (Valencia jövedékiadó-ügyek hivatala, Spanyolország) a 2013 és 2016 közötti évek tekintetében az IVPEE-re vonatkozó fordított adózás helyesbítése, illetve 12 609,58 euró visszatérítése iránt.
- 24 Mivel e kérelmeknek nem adtak helyt, az Oliva Park panasszal fordult a TEAR-hez, amelyet a 2017. szeptember 28-i határozattal elutasítottak.
- 25 Az Oliva Park ez utóbbi határozattal szemben keresetet indított a Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valencianánál (a valenciai autonóm közösség felsőbírósága, Spanyolország).
- 26 Keresete alátámasztása érdekében az Oliva Park többek között azt állítja, hogy az IVPEE ellentétes az uniós joggal, különösen a 2008/118, 2009/28 és 2009/72 irányelvvel.
- 27 Ami konkrétabban az IVPEE 2008/118 irányelvvel való állítólagos összeegyeztethetlenségét illeti, az Oliva Park azzal érvel, hogy ezen adó, amely hozzáadódik az ugyanezen terméket vagy szolgáltatást terhelő egyéb adókhoz, valójában a megújuló energiaforrásokból származó villamosenergia-termelést sújtó közvetett adónak minősül, aminek következtében e termelés hátrányosabb helyzetbe kerül a nem megújuló forrásokból származó energiatermeléshez képest, anélkül hogy különbséget tennének azok intenzitása és környezetszennyezése alapján. E társaság az IVPEE magatartási jellegű céljának hiányára, valamint a piaci szabadságnak és a vállalkozás szabadságának a megsértésére is hivatkozik.
- 28 A spanyol kormány arra hivatkozva vitatja ezen érvelést, hogy az IVPEE egy olyan közvetlen hozzájárulás, amely a fogyasztóra való áthárítás nélkül a villamosenergia-termelést és a villamosenergia-hálózatba való betáplálást sújtja, és amelynek a szennyező fizet elvével össze nem függő, sajátos környezetvédelmi célja van, így a megújuló energia termelői nem részesülnek hátrányos megkülönböztetésben az IVPEE költségei megtérítésének a lehetőségét illetően. Így ezen adó nem sérti az uniós jogot.

- 29 A kérdést előterjesztő bíróság hangsúlyozza, hogy több okból is kénytelen előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel fordulni a Bírósághoz. Ugyanis, bár az IVPEE-t közvetlen adóként kezelik, annak jellege és alapvető elemei közvetett adóra jellemzőek. Hasonlóképpen, bár ezen adónak hivatalosan környezetvédelmi célja van, lényegében bevételek beszedésére irányuló, különleges cél nélküli adóról, nem pedig magatartási jellegű adóról van szó. Végül azon túl, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia termelése hátrányos megkülönböztetésben részesül, az IVPEE torzítja a villamos energia belső piacát és sérti a szabad versenyt.
- 30 E bíróság megjegyzi, hogy bár a 15/2012. sz. törvény közvetlen adóként hozta létre az IVPEE-t, amelynek célja – amint annak preambuluma kimondja – „a villamosenergia-termelésből eredő környezetvédelmi költségek beépítése”, mindazonáltal úgy véli, hogy e leírás nem felel meg annak valódi jellegének. Ugyanis, először is ezen adó egyáltalán nem veszi figyelembe az adóalany sajátos jellemzőit, a villamosenergia-termelés forrását, vagy akár az átviteli és elosztóhálózatok használatának intenzitását.
- 31 Másodszor, a közvetlen adóktól eltérően adóalapja nem az adóalanyok nettó bevételeiből, hanem bruttó bevételeiből áll, mivel ezen adó a villamosenergia-termelési és a villamosenergia-hálózatba való betáplálási tevékenységből származó valamennyi gazdasági díjazást terheli.
- 32 Harmadszor, míg a progresszivitás elve megköveteli, hogy az a gazdasági szereplő, aki többet szennyez, többet fizessen, az IVPEE mértéke valamennyi adóalany esetében 7%.
- 33 Negyedszer, semmilyen mentességet vagy kedvezményt nem írnak elő a megújuló energiaforrások villamosenergia-termelésre való felhasználása vagy az adóalanyok tevékenységeinek környezetre gyakorolt hatása szerint. Így előnyben részesülnek azok a gazdasági szereplők, akik nem megújuló energiaforrásokból állítanak elő villamos energiát.
- 34 Ötödszor, azt a következtetést, miszerint az IVPEE közvetett adónak minősül, megerősíti az a tény, hogy ezen adó beszedése a Dependencia de Aduanas e Impuestos Especiales de la Agencia Tributaria (az adóhatóság vámmal és jövedéki adóval foglalkozó igazgatósága, Spanyolország) feladata, mivel a jövedéki adók *per definitionem* közvetett adók.
- 35 Hatodszor, az IVPEE által képviselt adóterhet a villamos energia végső ára révén a fogyasztók viselik. Ezenkívül a megújuló energiaforrásokból villamos energiát előállító létesítmények díjazásának rendszere ezt az adót kifejezetten a fogyasztók által viselendő üzemeltetési költségek közé sorolta.
- 36 A kérdést előterjesztő bíróság szerint ebből az következik, hogy az IVPEE a fogyasztási adó sajátos jellemzőivel rendelkezik, mivel alapvető elemei kétségtelenül kapcsolódnak a fogyasztáshoz. Az ugyanis azt a villamos energiát terheli, amelyet a termelőtől elkülönülő gazdasági szereplők általi felhasználása érdekében termelnek és a villamosenergia-hálózatba betáplálnak, mivel a villamosenergia-termeléshez szükséges járulékos fogyasztás és a hálózathoz való csatlakozás pontjáiig keletkezett veszteségek kifejezetten ki vannak zárva annak adóalapjából.
- 37 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli továbbá, hogy az IVPEE a sajátos céljának hiánya miatt ellentétes az uniós joggal. A 15/2012. sz. törvény preambulumban szereplő azon utalás ellenére ugyanis, miszerint ezen adónak a célja, hogy a spanyol adórendszert a környezet szempontjából hatékonyabb és környezetbarátabb felhasználás céljából harmonizálja, annak beszedése semmilyen különleges vagy magatartási célt nem szolgál, és nem konkrét környezetvédelmi politikák finanszírozására, hanem kizárólag bevételszerzésére szolgál. E tekintetben az IVPEE kivetése arra irányul, hogy fedezze a villamosenergia-ellátás biztosításának a fenntartásához, és különösen a villamosenergia-termeléssel, -átvitellel, -elosztással és -értékesítéssel kapcsolatos tevékenységek díjazásához szükséges nagyon magas költségeket. Egyébként pedig a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság, Spanyolország) kimondta, hogy az IVPEE egyetlen szerkezeti eleme sem tükröz környezetvédelmi célt.

- 38 Ezenkívül az IVPEE adóztatandó tényállása egyáltalán nem kapcsolódik környezetvédelmi célkitűzéshez, és semmiféle különbséget nem tesz aszerint, hogy a villamos energia termeléséhez használt technológia milyen hatással van a környezetre.
- 39 A kérdést előterjesztő bíróság kétségeit fejezi ki az IVPEE 2009/28 irányelv 1. cikkének (2) bekezdésével való összeegyeztethetőségét illetően is. Ugyanis, mivel az adókivetés nincs arányban a költségekkel, az azzal a hatással járhat, hogy eltántorít a megújuló energiaforrásokból előállított energia termelésétől.
- 40 Egyébiránt, mivel a Spanyolországba importált energia nem tartozik az IVPEE hatálya alá, ezen adó előnyben részesíti más tagállamok villamosenergia-termelőit, és ezáltal az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése által tiltott versenytorzuláshoz vezet. Az ilyen versenyellenes előny külföldi termelők javára történő megteremtése érinti az áruk szabad mozgását, a letelepedés szabadságát és a szolgáltatásnyújtás szabadságát is, amelyeket a 2009/72 irányelv szabályoz, amely megköveteli, hogy a harmadik személyeknek a szóban forgó hálózathoz való hozzáférését objektív módon és hátrányos megkülönböztetéstől mentesen biztosítsák.
- 41 E körülmények között a Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (a valenciai autonóm közösség felsőbírósága) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
- „1) Úgy kell-e értelmezni a [2008/118] irányelv 1. cikkének (2) bekezdését, hogy azzal ellentétes és annak ellentmond az olyan, névleg közvetlen adó, mint az IVPEE [villamosenergia-termelés értékeire kivetett adó], amely valódi jellegére figyelemmel különleges cél nélküli, kizárólag bevételszerzést szolgáló közvetett adónak minősül, és annak a nemzeti jog szerinti minősítése nem élvezhet elsőbbséget az európai uniós jog értelmezéséhez képest, amelyre az említett jogrend saját célkitűzései irányadók az adóteher objektív jellemzőitől függően?
- 2) Az IVPEE környezetvédelmi adónak való minősítése ellenére ezen adó alapvető célja bevételszerzésre irányul-e, és a villamos energia termelését és villamosenergia-rendszerbe való bevitelét is ugyanúgy terheli-e, annak mértékétől és a környezetre gyakorolt hatásától függetlenül, megsértve ezzel a [2009/28] irányelv 1. cikkét, 3. cikkének (1) és (2) bekezdését, valamint a 2. cikkének k) pontjával összefüggésben értelmezett 3. cikke (3) bekezdésének a) pontját?
- 3) Úgy kell-e értelmezni a szabad verseny és a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásának elvét, hogy azzal ellentétes az IVPEE, amennyiben adójogi szempontból a nem megújuló energiaforrásból előállított energiát azonos módon kezeli a megújuló energiaforrásokból előállított energiával, hátrányosan megkülönböztetve ez utóbbiakat, és megsértve a [2009/28] irányelv 2. cikkének k) pontjában és vonatkozó rendelkezéseiben előírt támogatási rendszert?
- 4) Végül ellentétes-e az IVPEE az említett szabad verseny elvével és a [2009/72] irányelv [32–34.] cikkével [...] amiatt, hogy lehetővé teszi a külföldi villamosenergia-termelőknek a spanyol termelők hátrányára történő pozitív megkülönböztetését a villamos energia belső piacának és a rendszerhez való hozzáférésnek a torzulása mellett?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

- 42 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy a 2008/118 irányelv 1. cikkének (2) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan adó kivetését előíró nemzeti szabályozás, amely a villamos energia nemzeti területen való termelését és villamosenergia-hálózatba való betáplálását sújtja, és amelynek az adóalapját az adóalany e tevékenységekből származó bevételeinek teljes összege képezi.
- 43 Előzetesen meg kell jegyezni, hogy a 15/2012. sz. törvény preambulumban az IVPEE-t olyan közvetlen adónak minősítik, amely a „villamos energia termelésére és villamosenergia-hálózatban való betáplálására irányuló tevékenységeket”, vagyis a „villamosenergia-termelők gazdasági teljesítőképességét” terheli. A spanyol kormány e tekintetben kifejti, hogy ezt az adót közvetlen adóként hozták létre, és hogy annak terhe – a spanyol villamosenergia-piac működésére figyelemmel – nem hárítható át a végső fogyasztóra.
- 44 Mindazonáltal a kérdést előterjesztő bíróság az alapügy felpereséhez hasonlóan úgy véli, hogy a közvetlen adónak való e minősítés ellenére az IVPEE – sajátos jellemzőire tekintettel – olyan közvetett adónak minősül, amelynek az adóterhét áthárítják a villamos energia végső fogyasztóira, és mint ilyen, a 2008/118 irányelv 1. cikke (2) bekezdésének a hatálya alá tartozik.
- 45 E tekintetben valamely adó, díj, illeték vagy hozzájárulás uniós jog szempontjából történő minősítése a Bíróság feladata annak objektív jellemzői alapján, és függetlenül attól, hogy minek minősül a nemzeti jog értelmében (2017. január 18-i IRCCS – Fondazione Santa Lucia ítélet, C-189/15, EU:C:2017:17, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 46 Ennélfogva a feltett kérdés megválaszolása érdekében meg kell határozni, hogy az IVPEE a 2008/118 irányelv 1. cikkének (2) bekezdése értelmében vett jövedéki terméket, a jelen esetben a villamos energiát terhelő kiegészítő közvetett adónak minősíthető-e.
- 47 Az 1. cikkének (1) bekezdése értelmében ezen irányelv általános rendelkezéseket állapít meg a jövedéki adóra vonatkozóan, amely közvetlen vagy közvetett módon bizonyos jövedéki termékek – köztük a 2003/96 irányelv hatálya alá tartozó villamos energia – fogyasztását terheli. A 2008/118 irányelv 1. cikkének (2) bekezdése lehetővé teszi a tagállamoknak, hogy speciális célú egyéb közvetett adókat vessenek ki a jövedéki termékekre, amennyiben ezen adók megfelelnek a jövedéki adó vagy a hozzáadottérték-adó esetében alkalmazandó uniós adószabályoknak.
- 48 Amint a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, a 2008/118 irányelv ezen 1. cikkének (2) bekezdése – amelynek célja, hogy figyelembe vegye a tagállamok e területre vonatkozó adózási hagyományainak sokszínűségét és a közvetett adózásnak a nem költségvetési politikák végrehajtása érdekében történő gyakori alkalmazását – lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy a minimális jövedéki adón felül más, speciális célokat szolgáló közvetett adókat is bevezessenek. Az „egyéb közvetett adók” e rendelkezés értelmében vett fogalma tehát az ezen irányelv 1. cikkének (1) bekezdésében felsorolt termékek fogyasztását terhelő, az ezen utóbbi rendelkezés értelmében vett „jövedéki adóktól” eltérő olyan közvetett adókra vonatkozik, amelyeket meghatározott célokra vetnek ki (lásd ebben az értelemben: 2015. június 4-i Kernkraftwerke Lippe-Ems ítélet, C-5/14, EU:C:2015:354, 58. és 59. pont).
- 49 Ennélfogva, annak meghatározása érdekében, hogy az IVPEE a 2008/118 irányelv 1. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozhat-e, meg kell vizsgálni, hogy ezen adó olyan közvetett adónak minősül-e, amely közvetlenül vagy közvetve a 2003/96 irányelvben szereplő villamosenergia-fogyasztást terheli (lásd analógia útján: 2015. június 4-i Kernkraftwerke Lippe-Ems ítélet, C-5/14, EU:C:2015:354, 60. pont).

- 50 A jelen ügyben a Bíróság rendelkezésére álló iratokból kitűnik, hogy az IVPEE adóztatandó tényállása a villamos energia termelése és a villamosenergia-hálózatba való betáplálása, vagyis a nettó energiatermelés, amely energiát a 15/2012. sz. törvény értelmében úgy határozzák meg, mint amelyből le kell vonni a villamosenergia-termeléshez szükséges járulékos fogyasztást és a hálózathoz való csatlakozás pontjáig keletkezett veszteségeket.
- 51 Ezenkívül nem vitatott, hogy az IVPEE-t nem közvetlenül a villamosenergia-fogyasztóktól, hanem az azt előállító és a hálózatba betápláló gazdasági szereplőktől szedik be (lásd analógia útján: 2015. június 4-i Kernkraftwerke Lippe-Ems ítélet, C-5/14, EU:C:2015:354, 64. pont).
- 52 Kétségtelen, hogy valamely adó gazdasági terhét főszabály szerint teljes egészében közvetetten a végső fogyasztó viselheti, ha a termelő ezen adó összegét belefoglalja a forgalomba hozott termék minden egységének árába oly módon, hogy ezen adó e termelőre nézve semleges legyen (lásd ebben az értelemben: 2015. június 4-i Kernkraftwerke Lippe-Ems ítélet, C-5/14, EU:C:2015:354, 64. pont).
- 53 A jelen ügyben azonban nem ez a helyzet.
- 54 Ugyanis, először is – amint a kérdést előterjesztő bíróság megállapítja – nem áll fenn az adó áthárítására vonatkozó formális mechanizmus. Márpedig ilyen helyzetben az a tény, hogy az IVPEE alkalmazása valamennyi fogyasztó esetében a villamos energia árának, következésképpen pedig a villamosenergia-számlának az emelkedéséhez vezet, önmagában nem tűnik elegendőnek annak megállapításához, hogy ezen adót teljes egészében áthárítják e fogyasztókra. Ellenkező esetben bármely olyan, a villamosenergia-termelők által viselt adót, amely akár csak minimális hatással van a villamos energia fogyasztók által fizetett végső árara, a 2008/118 irányelv 1. cikkének (2) bekezdése értelmében vett közvetett adónak kellene tekinteni annak ellenére, hogy nincs közvetlen és elválaszthatatlan kapcsolat az ilyen adó és a villamosenergia-fogyasztás között.
- 55 Másodszor, az IVPEE számítási módjait illetően meg kell állapítani, hogy ezen adó alapja az adóalany által a villamos energia termelése és villamosenergia-hálózatba való betáplálása után kapott teljes összeg, amelyre 7%-os egységes adómértéket alkalmaznak.
- 56 Amint az a Bíróság rendelkezésére álló iratokból kitűnik, ezen összeg kiszámítása a 15/2012. sz. törvény 6. cikke értelmében magában foglalja a villamosenergia-termelési tevékenység díjazását. Az 54/1997. sz. és 24/2013. sz. törvény releváns rendelkezései értelmében e díjazás magában foglalja a napi piacon és a napon belüli piacokon megtárgyalt, a kínálat és a kereslet közötti egyensúlyból eredő ár alapján díjazott villamos energiát, a fogyasztók megfelelő ellátásának a biztosításához szükséges kiegyenlítő szolgáltatásokat, a kapacitásmechanizmus szerinti díjazást, valamint a félszigeteken kívüli területeken történő, illetve a megújuló energiaforrásokból történő villamosenergia-termelési tevékenységekért fizetendő kiegészítő díjazást.
- 57 A Bíróság által feltett kérdésekre adott válaszaikban valamennyi érintett fél jelezte, hogy az IVPEE adóalapját alkotó egyes olyan elemek, mint amelyek az előző pontban szerepelnek, nem függenek a ténylegesen termelt és a hálózatba betáplált villamos energia mennyiségétől. Amint arra a spanyol kormány rámutatott, ez a helyzet többek között a kiegyenlítő szolgáltatások esetében, amelyek keretében a bizonyos termelési kapacitás rendelkezésre állását díjazzák, valamint olyan kapacitásmechanizmusok esetében, amelyek keretében az érintett termelők díjazását képező összeget meghatározott megawattontkénti euróösszegben állapítják meg, és az egy bizonyos termelési kapacitás rendelkezésre bocsátásán, illetve az üzem méretén és termelési kapacitásán alapul. E kormány szerint ugyanez vonatkozik a megújuló energiaforrásokból, a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésből és a maradékanyagokból történő villamosenergia-termelésre, valamint a félszigeten kívüli területeken történő villamosenergia-termelésre vonatkozó különös díjazásokra is, amelyekre az érintett termelők által a villamosenergia-piacon szerzett bevételekhez képest kiegészítő kifizetést írnak elő.

- 58 A fenti megfontolásokból következik, hogy az IVPEE-t kizárólag a villamosenergia-termelői minőség szerint, az adóalanyok részben rögzített bevétele alapján, tehát a villamos energiának a ténylegesen termelt és a villamosenergia-hálózatba betáplált mennyiségétől függetlenül számítják ki. Ennélfogva nem állapítható meg közvetlen és elválaszthatatlan kapcsolat ezen adó és a villamosenergia-fogyasztás között.
- 59 Következésképpen, mivel az IVPEE nem minősül a 2003/96 irányelv szerinti villamosenergia-fogyasztást közvetlenül vagy közvetetten terhelő közvetett adónak, nem tartozhat a 2008/118 irányelv 1. cikke (2) bekezdésének hatálya alá (lásd analógia útján: 2015. június 4-i Kernkraftwerke Lippe-Ems ítélet, C-5/14, EU:C:2015:354, 66. pont).
- 60 A fentiekre tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2008/118 irányelv 1. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan adó kivetését előíró nemzeti szabályozás, amely a villamos energia nemzeti területen való termelését és villamosenergia-hálózatba való betáplálását sújtja, és amelynek az adóalapját az adóalany e tevékenységekből származó bevételeinek teljes összege képezi, anélkül hogy figyelembe venné a ténylegesen termelt és e hálózatba betáplált villamos energia mennyiségét.

A második és harmadik kérdésről

- 61 Második és harmadik kérdésével, amelyeket együttesen célszerű vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy a 2009/28 irányelv 1. cikkét, 3. cikkének (1) és (2) bekezdését, valamint (3) bekezdésének az ezen irányelv 2. cikke második albekezdésének k) pontjával összefüggésben értelmezett a) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan adó kivetését előíró nemzeti szabályozás, amely a villamos energia termelését és villamosenergia-hálózatba való betáplálását egységes mértékkel sújtja, beleértve azt is, ha e villamos energiát megújuló energiaforrásból állítják elő, és amelynek célja nem a környezet védelme, hanem a költségvetési bevételeknek a növelése.
- 62 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a 2009/28 irányelv célja, amint annak 1. cikkéből kitűnik, hogy közös keretet hozzon létre a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia támogatására, többek között úgy, hogy kötelező nemzeti célkitűzéseket állapít meg a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energiának a teljes bruttó energiafogyasztásban képviselt összarányára vonatkozóan.
- 63 Így ezen irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamok kötelesek biztosítani, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a teljes energiafogyasztásban betöltött részaránya 2020-ban legalább a nemzeti átfogó célkitűzésükben az említett irányelv I. mellékletének A. részében megállapított részarány legyen, amely célkitűzésnek összhangban kell lennie azzal a célkitűzéssel, hogy az Unió teljes bruttó energiafogyasztásában elérjék a megújuló energiaforrásokból előállított energia legalább 20%-os részarányát.
- 64 Ezenkívül a 2009/28 irányelv 3. cikke (2) bekezdésének megfelelően a tagállamok olyan intézkedéseket vezetnek be, amelyekkel hatékonyan biztosítható, hogy az általuk a megújuló energiaforrásokból előállított energia részaránya legalább egyenlő az ezen irányelv I. mellékletének B. részében szereplő „ütemterv-előirányzatban” feltüntetett részaránnyal.
- 65 E célkitűzések elérése érdekében a tagállamok a 2009/28 irányelv 3. cikke (3) bekezdésének a) pontja szerint az ezen irányelv 2. cikke második bekezdésének k) pontja értelmében vett olyan támogatási rendszereket vezethetnek be, amelyek állhatnak beruházási támogatások nyújtásából, adómentességek vagy adókedvezmények bevezetéséből, adóvisszatérítések előírásából, vagy akár a megújuló energiaforrásokból előállított energia felhasználása kötelezettségének az előírásából.

- 66 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy az IVPEE alkalmas arra, hogy eltántorítson a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia termelésétől, mivel azt valamennyi nemzeti termelőre kivetik, és a termelési költségek figyelmen kívül hagyásával számítják ki.
- 67 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a 2009/28 irányelvnek a jelen ítélet 62–65. pontjában említett egyetlen rendelkezése sem tiltja meg a tagállamoknak, hogy olyan adót vezessenek be, mint az IVPEE, amely a villamos energia termelését és hálózatba való betáplálását terheli, ideértve azt az esetet is, ha e villamos energiát megújuló energiaforrásokból állítják elő (lásd analógia útján: 2017. szeptember 20-i Elecdey Carcelen és társai ítélet, C-215/16, C-216/16, C-220/16 és C-221/16, EU:C:2017:705, 30. pont).
- 68 Amint ugyanis magából a 2009/28 irányelv 3. cikke (3) bekezdésének szövegéből, és különösen az „alkalmazhatják” kifejezésből kitűnik, a tagállamok a megújuló energiaforrásokból előállított energia felhasználásának támogatása érdekében egyáltalán nem kötelesek arra, hogy támogatási rendszereket vezessenek be, és *a fortiori* arra sem, hogy amennyiben úgy döntenek, hogy ilyen rendszereket vezetnek be, azokat adómentességek vagy adókedvezmények formájában alakítsák ki. A tagállamok így mérlegelési mozgástérrel rendelkeznek azzal kapcsolatban, hogy mely intézkedéseket tekintik megfelelőnek az ezen irányelv I. mellékletével összefüggésben értelmezett 3. cikkének (1) és (2) bekezdésében megállapított, összesített kötelező nemzeti célkitűzések eléréséhez (lásd ebben az értelemben: 2017. szeptember 20-i Elecdey Carcelen és társai ítélet, C-215/16, C-216/16, C-220/16 és C-221/16, EU:C:2017:705, 31. és 32. pont; 2019. július 11-i Agrenergy és Fusignano Due ítélet, C-180/18, C-286/18 és C-287/18, EU:C:2019:605, 27. pont).
- 69 Ennélfogva a tagállamok 2009/28 irányelv 3. cikkének (3) bekezdése szerinti azon lehetősége, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított energia felhasználásának támogatása érdekében adott esetben adómentességek vagy adókedvezmények formájában támogatási rendszereket vezessenek be, egyáltalán nem jelenti azt, hogy a tagállamok számára tilos lenne az ilyen energiaforrásokat kifejlesztő vállalkozások megadóztatása (2017. szeptember 20-i Elecdey Carcelen és társai ítélet, C-215/16, C-216/16, C-220/16 és C-221/16, EU:C:2017:705, 33. pont).
- 70 Következésképpen a második és a harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2009/28 irányelv 1. cikkét, 3. cikkének (1) és (2) bekezdését, valamint (3) bekezdésének az ezen irányelv 2. cikke második albekezdésének k) pontjával összefüggésben értelmezett a) pontját úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az olyan adó kivetését előíró nemzeti szabályozás, amely a villamos energia termelését és villamosenergia-hálózatba való betáplálását egységes mértékkel sújtja, beleértve azt is, ha e villamos energiát megújuló energiaforrásból állítják elő, és amelynek célja nem a környezet védelme, hanem a költségvetési bevételeknek a növelése.

A negyedik kérdésről

- 71 Negyedik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdését és a 2009/72 irányelv 32–34. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan adó kivetését előíró nemzeti szabályozás, amely a villamos energia valamely tagállam területén történő termelését és villamosenergia-hálózatba való betáplálását sújtja, abban az esetben, ha ezen adó nem alkalmazandó a más tagállamokban termelt villamos energia e hálózatba történő betáplálására.
- 72 A kérdést előterjesztő bíróság e tekintetben megjegyzi, hogy az IVPEE előnyben részesíti a más tagállamokban letelepedett villamosenergia-termelőket, mivel csak a belföldi termelőket sújtja, és e bíróság ebből azt a következtetést vonja le, hogy fennáll az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdését sértő versenytorzulás.

- 73 Mivel az első kérdésre adott válaszból kitűnik, hogy az IVPEE a villamos energia termelésére és annak a villamosenergia-hálózatba való betáplálásra irányuló tevékenységet sújtó közvetlen adónak minősül, emlékeztetni kell arra, hogy a közvetlen adók ugyan a tagállamok hatáskörébe tartoznak, ez utóbbiak e hatáskörüket az uniós jog tiszteletben tartásával kötelesek gyakorolni (2010. december 22-i Tankreederei I ítélet, C-287/10, EU:C:2010:827, 14. pont).
- 74 E tekintetben először is az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdését illetően a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy az adók nem tartoznak az EUM-Szerződés állami támogatásokra vonatkozó rendelkezéseinek hatálya alá, hacsak nem valamely támogatási intézkedés finanszírozási módjának minősülnek úgy, hogy ezen intézkedés szerves részét képezik (2018. szeptember 20-i Carrefour Hypermarchés és társai ítélet, C-510/16, EU:C:2018:751, 14. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 75 Márpedig a jelen ügyben a Bíróság rendelkezésére álló iratokból nem tűnik ki, hogy az IVPEE beszédéből származó bevételek valamely állami támogatási intézkedés ezen ítélkezési gyakorlat értelmében vett finanszírozási módjának minősülnek. Ebből következik, hogy nem tekinthető úgy, hogy ezen adó az EUM-Szerződés állami támogatásokra vonatkozó rendelkezéseinek a hatálya alá tartozik.
- 76 Másodszor, a 2009/72 irányelvvel kapcsolatban meg kell állapítani, hogy ezen irányelv 32–34. cikke a villamos energia belső piaca területén a hátrányos megkülönböztetés tilalmának az általános elvére vonatkozik azáltal, hogy a harmadik személyeknek a hálózathoz való objektív és hátrányos megkülönböztetéstől mentes hozzáférését szabályozza.
- 77 A jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróság rámutat, hogy az IVPEE-re vonatkozó szabályozás lehetővé teszi a külföldi villamosenergia-termelők spanyol termelőkkel szembeni, a villamos energia belső piacának és a hálózathoz való hozzáférésnek a torzulásával járó pozitív diszkriminációját.
- 78 Márpedig e tekintetben elegendő megjegyezni, hogy mivel a 2009/72 irányelv nem minősül a tagállamok adójogi rendelkezéseinek a közelítésére vonatkozó intézkedésnek, a hátrányos megkülönböztetés tilalmának ezen irányelv 32–34. cikkében foglalt elve nem alkalmazható az olyan adót bevezető nemzeti szabályozásra, amely a villamos energia valamely tagállam területén történő termelését és villamosenergia-hálózatba való betáplálását sújtja (lásd analógia útján: 2019. november 7-i UNESA és társai ítélet, C-80/18–C-83/18, EU:C:2019:934, 51. pont).
- 79 E megfontolásokra tekintettel a negyedik kérdésre azt a választ kell adni, hogy az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdését és a 2009/72 irányelv 32–34. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az olyan nemzeti adó kivetését előíró nemzeti szabályozás, amely a villamos energia valamely tagállam területén történő termelését és villamosenergia-hálózatba való betáplálását sújtja, abban az esetben, ha ezen adó nem alkalmazandó a más tagállamokban termelt villamos energia e hálózatba történő betáplálására.

A költségekről

- 80 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (tizedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezésekről és a 92/12/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. december 16-i 2008/118/EK tanácsi irányelv 1. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan adó kivetését előíró nemzeti szabályozás, amely a villamos energia nemzeti területen való termelését és villamosenergia-hálózatba való betáplálását sújtja, és amelynek az adóalapját az adóalany e tevékenységekből származó bevételeinek teljes összege képezi, anélkül hogy figyelembe venné a ténylegesen termelt és e hálózatba betáplált villamos energia mennyiségét.
- 2) A megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról [helyesen: a megújuló energiaforrásból előállított energia felhasználásának támogatásáról], valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. április 23-i 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 1. cikkét, 3. cikkének (1) és (2) bekezdését, valamint (3) bekezdésének az ezen irányelv 2. cikke második albekezdésének k) pontjával összefüggésben értelmezett a) pontját úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az olyan adó kivetését előíró nemzeti szabályozás, amely a villamos energia termelését és villamosenergia-hálózatba való betáplálását egységes mértékkel sújtja, beleértve azt is, ha e villamos energiát megújuló energiaforrásból állítják elő, és amelynek célja nem a környezet védelme, hanem a költségvetési bevételeknek a növelése.
- 3) Az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdését és a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/54/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 32–34. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az olyan nemzeti adó kivetését előíró nemzeti szabályozás, amely a villamos energia valamely tagállam területén történő termelését és villamosenergia-hálózatba való betáplálását sújtja, abban az esetben, ha ezen adó nem alkalmazandó a más tagállamokban termelt villamos energia e hálózatba történő betáplálására.

Aláírások